

ISSN - 0976-5425

मराठवाडा इतिहास परिषद, औरंगाबाद

2017-18
III

History Research Journal

इतिहास संशोधन पत्रिका

अंक बाविसावा

ISSUE - XXII

मराठवाडा इतिहास परिषद, औरंगाबाद

कार्यकारी संपादक

डॉ. सोमनाथ रोडे

जो. प्रकृत - मराठी संशोधन व. २०१७ / पृ. १६७०/१७
मराठी - मराठी संशोधन व. प्रकृत - मराठी संशोधन व.

११/११/१७

११/११/१७

मराठवाडा इतिहास परिषद,
औरंगाबाद

(संजि. नं. एफ ६२७/ वि. २६.७६.१५६२)

ISBN : 0976-5425

History Research Journal
इतिहास संशोधन पत्रिका

Issue - XXII

अंक बाविसावा

December

2017

कार्यकारी संपादक

डॉ. सोमनाथ रोडे

: संपादकीय मंडळ :

डॉ. रामभाऊ मुटकळे

डॉ. तुकाराम बोकारे

प्रा. धनराज बंधे

डॉ. ओमशिवा लिंगाडे

डॉ. शेख एजाज

प्रा. संजय पाईकराय

या अंकात व्यक्त केलेली विचारमते ही मराठवाडा इतिहास परिषद, औरंगाबाद तसेच संपादक किंवा संपादक मंडळ यांची अधिकृत मते नाहीत. त्यांच्याशी ते सहमत असतीलच असे नाही.

गोपचारा

१	प्रभाकर नारायण शिंदे, प्रा. रवि सुभाषराय सातभाई	संत शिरोमणी नामदेव महाराजांचे भक्ती चळवळीतील योगदान	१९४
२	सिंधु नियुक्ती लोणकर	मध्यचुगुनी तक्षिणेतील सामाजिक जीवन	१९५
३	फ. पाईकराव वर्षा मुकींदराव	वाशिम येथील बालाजी मंदीराचे ऐतिहासिक अध्ययन	१९६

आधुनिक विभाग

१	स्वर्णमाला मस्के	अभिजनवादाच्या मुशीतील स्त्री शिक्षणाचा प्रश्न	१९९
२	डॉ.सौ. संजीवनी बारहाते	डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर चळवळीतील चर्मकार समाजाचे योगदान	१३५
३	डॉ. ओ.व्ही. लिगाडे	१९०५ ते १९४७ दरम्यानच्या भारतातील ध्वजपरंपरेचा अभ्यास	१४०
४	प्रा. धनराज वैजनाथराव बंडे	भारतीय स्वातंत्र्यसंग्रामाच्या पार्श्वभूमीवर हैद्राबाद मुक्तीसंग्रामाचे वेगळेपण	१५१
५	डॉ. एजाज एम. शेख	पंडित जवाहरलाल नेहरू यांचे धर्मनिरपेक्ष विचार काळाची गरज	१५४
६	Dr. Bina Sengar	Defining And Redefining Political Status Gond Tribe In Maharashtra	१६०
७	डॉ. प्रशांत सुधाकरराव देशमुख	जालना आणि ब्रिटिश छावणी	१६७
८	डॉ. अनिल मुरलीधर कठारे	आंबेडकरी चळवळीतील एक कार्यकर्ते : रामराव पवार	१७२
९	सोमनाथ व्यंकटी घाडगे	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे शैक्षणिक विचार	१८२
१०	डॉ. प्रकाश संभाजी यादवारे	फाळाराम मंदिरात 'डॉ. आंबेडकर की जय'ची घोषणा	१८७
११	गौतम व्यंकटी घाडगे	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे लोकशाहीविषयक विचार	१९२
१२	डॉ. विजय पांडुरंगराव कुलकर्णी	इतिहासातील संरचनावाद : एक अभ्यास	१९८
१३	डॉ. दिनोद बाबूराव बोरसे, डॉ. व्यंकटेश लांब	म. गांधी यांच्या सविनय कायदेभंग चळवळीतील स्त्रियांचा सहभाग	२०४
१४	डॉ.सौ. गीतांजली भीमराव बोरसे	हैद्राबाद मुक्तिसंग्रामाची ॲनाल्स स्कूलच्या वैचारिक परिप्रेक्षातून केलेली मीमांसा	२०९
१५	डॉ. नित्तीन बावळे	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांची समाज संरक्षणाची भूमिका	२१५
१६	संगमेश्वर देविदास साकोळे	निजामकालीन रेल्वे सुधारणांचा विकास	२१९
१७	डॉ. अरुण वळवे, गौतम व्यंकटी घाडगे	महात्मा जोतीराव फुले यांचे आर्थिक विचार	२२३

जालना आणि ब्रिटिश छावणी

डॉ. प्रशांत सुधाकरराव देशमुख

अ. र. भा. गरुड कला, वाणिज्य आणि विज्ञान महाविद्यालय शेंदुर्णी, ता. जामनेर, जि. जळगाव

जालन्याचे स्थान महाराष्ट्राचा मध्यवर्ती जिल्हा म्हणून आहे. जालना हे कुंडलिका नदीच्या काठावर वसलेले गाव आहे. Lat. १९.५.'४२' N आणि Long. ७५° ५६' १५" E. इ.स १८८१ ला जालन्यात फक्त ८०० घरे होती^१. आज प्रशासकीय - जिल्ह्याचे केंद्र जालना आहे. औरंगाबादच्या प्रादेशिक विभागात जालन्याचा समावेश होतो. जालना जिल्ह्याचे क्षेत्रफळ ७७१८ km^२ आहे. जालना जिल्ह्यात ९७० खेडी आहेत. जालन्याच्या उत्तरेला जळगाव, पूर्वेला परभणी आणि बुलढाणा, दक्षिणेला बीड तर पश्चिमेला औरंगाबाद जिल्हा आहे. जालना जिल्ह्याचे भौगोलिक स्थान १९.०१' to २१.०३' N ७५-०४' E आहे^२.

इ.स. २०११ च्या जनगणनेनुसार जालन्याची लोकसंख्या १९,५८,४८३ होती ज्याची घनता २५५ प्रति ५९ km होती तर साक्षरतेचे प्रमाण ७३.६१% होते.

जालना जिल्ह्याच्या दक्षिण सीमेवरून गोदावरी नदी वाहते, तर दुधना, गुलाटी, पूर्णा या गोदावरीच्या मुख्य नद्या पश्चिमेकडून पूर्वेकडे वाहतात. पूर्णा ही नदी जालना जिल्ह्याच्या मध्य भागातून वाहते. खेळणा आणि गिरजा ह्या पूर्णेच्या उपनद्या होत. आज जालन्याला *The city of sweet limes* असे ओळखण्यात येते^३.

हैद्राबाद संस्थानाच्या काळात जालना येथे १८९५ ला दारुल मजानित या नावाने Mental Hospital ची सुरुवात करण्यात आली. १९५३ ला हा दवाखाना एरागड्डा - हैद्राबाद येथे स्थलांतरित करण्यात आला. देशात असणाऱ्या २१ दवाखान्यांपैकी हा एक प्रसिध्द दवाखाना होता. १९५० ला दारुल मजानिनचे नामकरण Mental Hospital असे करण्यात आले^४.

२.९ जालना छावणीची स्थापना :

मराठ्यांचा उत्तर पेशवाईच्या काळातील मराठा सरदार शिंदे यांचा प्रत्यक्ष संबंध जालन्याशी आला. इ.स. १८०३ ला जालन्याचा भाग कर्नल स्टिव्हनसनने जिंकला. शिंदेच्या ताब्यात असणारा जालना ब्रिटिशांनी जिंकून निजामाला दिला. स्टिव्हनसनने जिंकलेला किल्ला आणि प्रदेश ब्रिटिश-निजामाकडे राहिला. शिंदेच्या ताब्यातील किल्ला-प्रदेश आणि विपूल प्रमाणात उपलब्ध जमीन ब्रिटिशांनी ताब्यात घेतली. उत्तम बाजारपेठ, खानदेश-मराठवाडा-विदर्भचा सीमावर्ती भाग आणि जमशेदखानाने पाणी आणि नागरी सुविधा केलेली वस्ती, हे जालन्याचे वैशिष्ट्य होते. जालना

१८०३ ते १८१८ इ.स. पर्यंत महत्त्वपूर्ण होते. इ.स. १८१८ ला पेशवाईचा अस्त झाला. १८२७ ला जालन्यात छावणी ब्रिटिशांची निजामाने स्थापन केली.^१ १८१८ ते १८५२ इ.स. या काळात मोठ्या प्रमाणात जालना, औरंगाबादच्या परिसरात विशेषतः जालन्याच्या उत्तरेला अजिंठा औरंगाबादच्या बाजूला गंगापूर-बेजापूर भागात भिल्लांचा उपद्रव-बंड मोठ्या प्रमाणात झाला. यांचा विमोड करणे आणि प्रदेश ताब्यात ठेवणे, हा या छावणी स्थापन्यामागचा उद्देश होता. बंडाच्या परिपूर्यात जालना छावणीचे योगदान महत्त्वपूर्ण होते. म्हणूनच जेम्स स्टुअर्ट लिहितो की, "A Starved peasantry has been Crushed and British blood has split in this bad business (१८२९)"^२

जालना छावणीच्या स्थापने (१८२७ इ.स) मागची कारणे :

१. EIC - निजाम तेनाती फौज करार.
२. १८०३ इ.स आसई युद्ध - शिंदेचा पराभव व जालना ताबा.
३. १८१८ इ.स पेशवाईचा पराभव
४. १८१८ ते १८५२ या काळात जालन्याच्या उत्तर भागात झालेले भिल्लांचे उठाव
५. मराठावाडा - खानदेश - विदर्भ यांचा जालना सीमावर्ती भाग.
६. सुरक्षित प्रदेश व विपूल प्रदेश आणि किल्ला.
७. जालन्याच्या वस्तीमध्ये असणाऱ्या सेवा - सुविधा.
८. १८१८ नंतर निजामाला प्राप्त झालेला प्रदेश.

इ.स. १८२७ ला जालन्यात छावणी स्थापन करण्यात आली. १८२७ ते १९०३ हा जालन्यातील छावणी काळ इ.स १८६१ ला जालन्याहून सिकंदराबादला छावणी हालविण्यात आली. कुंडलिका ही जालन्यातून वाहणारी मुख्य नदी पावसाळ्यात खळखळून वाहणारी आणि उन्हाळ्यात पाज कोरडे असणारी नदी जालन्यात कादरी संताच्या नावावरून ओळखला जाणारा भाग कादराबाद. कादराबाद त्यात कंपाऊंड होते, भित्त होती. याच भागाच्या उत्तारावर छावणी होती.^३

इ.स. १८३२ पासून ख्रिस्ती मिशनऱ्यांचे धर्मप्रसाराचे कार्य सुरु झाले. यात अमेरिकन धर्मप्रसाराचे कार्य जालन्यात मोठे होते. त्यांनी १८३२-४१ पर्यंत कार्य केले. डॉ. विल्सन आणि डॉ. नारायण शेवाड्री यांचा उल्लेख विशेषत्वाने करावा लागतो. डॉ. विल्सन आणि डॉ. नारायण शेवाड्री यांनी जालन्याजवळ ३ मैल अंतरावर बेथलहॅम गावाची स्थापना करण्यात आली.^४ त्यांनी पुढेकार घेतला. येशू ख्रिस्ताच्या जीवनाशी निगडित बेथलहॅम प्रमाणे या गावात वसती वसविण्यात आली. १८६६ ला जालन्यात पहिले चर्च स्थापन करण्यात आले.^५

जालन्यातील लष्करी छावणी कादराबाद बाजारपेठेच्या उत्तरेला अर्धामैल अंतरावर - उत्तारावर दोन मैल पसरलेली होती. याची स्थापना १८२७ इ.स ची होती. सैन्य छावणीचे मुख्यालय हैद्राबाद होते. या छावणीत (जालना येथे) एक अश्वदल, तोफदळ होते. एक स्थानिक अश्वदळ तुकडी,

मराठवाडा इतिहास परिषद - इतिहास संशोधन पत्रिका, अंक बाविसावा / १६८

ISSN : 0976 - 5425

दोन स्थानिक पायदळाच्या तुकडी होत्या. या छावणीचा प्रमुख ब्रिगेडिअर-जनरल होता. यातील एक स्थानिक पायदळ तुकडी इ.स. १८६२ ला कर्मी करण्यात आली.^६

या छावणीत १९३३ रहिवासी यातील ६३४७ हिंदू + १८५ जैन + ३२८९ मुसलमान + ९० ख्रिश्चन + ०२२ पारशी होते. छावणी दक्षिण-पूर्व (South-East) आणि उत्तर - पश्चिम (North-West) दिशेत विस्तारलेली होती. छावणीच्या पाठिमागे सैन्यातील अधिकाऱ्यांची वसहल होती. नियोजित उत्तम वसाहत, बगीचा, अतिथीघर, पोस्ट ऑफिस, बाजार होता. शिवाय दोन ख्रिश्चन प्रार्थना स्थळे (चर्च) होती. यातील एक फ्री चर्च मिशन होते. याला लागूनच स्कूल होते.^७

डॉ. नारायण शेवाड्री यांनी आपल्या कार्याच्या प्रचाराचे मुख्यालय जालना वनविले 'जालन्याजवळ असणारे बेथल हॅम हे त्यांच्या कार्याचे मुख्यालय होते.'^८ इ.स १८२७ ला जालन्यात छावणी स्थापन होण्यापूर्वी एक वर्ष १८२६ इ.स.ला हैद्राबाद संस्थानाच्या लष्करात सुधारणा करण्यात आल्या.

१. सैन्याचे प्रमुख ठिकाण

- अ) हैद्राबाद - बोलाराम - महादेवपूर आणि मेदक.
- ब) औरंगाबाद छावणी कन्नड- जाफाबाद.
- क) हिंगोली
- ड) एलिचपूर (अमरावती)^९ इ.स. १८२७ ला जालन्यात छावणी स्थापन करण्यात आली.

इ.स. १८२८ स्थानिक अधिकाऱ्यांची भरती बंद करून EIC तर्फे अधिकारी नियुक्त करण्यात आला. रीसेडेंटला सैन्य अधिकार देण्यात आले.^{१०}

इ.स. १८८१ च्या जनगणनेनुसार औरंगाबाद जिल्ह्यात ख्रिश्चन लोकांची संख्या ७३१ होती. यापैकी ३८३ पुरुष आणि ३५६ स्त्रिया होत्या. यापैकी छावणीत १८४ पुरुष + १५१ स्त्रिया होत्या. जालना छावणीत^{११} - खालील प्रमाणे धार्मिक समाज होता.

नक्ता क्र. ०१

धर्म	पु.	स्त्री	एकूण
मुसलमान	१४४४	१८४५	३२८९
ख्रिश्चन	००३४	००५६	००९०
पारशी	००१४	०००८	००२२
एकूण	४६९१	५२४२	९९३३

हैद्राबादच्या निजामाकडे घोडदळ - २७५०, तोफदळ - ७२५, पायदळ ५७५२ डोंगरभागातील सैनिक १७० असे ९३९७ सैनिक होते. यात लेफ्टनंट कर्नल ०२, मेजर-०४, कॅप्टन कमांडंट - १०, कॅप्टन- ४१, लेफ्टनंट-१३, सर्जन-१३, सहसर्जन-०९ असे ८४ अधिकारी एलिचपूर - औरंगाबाद - मोमीनाबाद (अंबाजोगाई), गुलबर्गा, हिंगोली, बोलाराम, वारंगळ, मकबळ, लिंगातपूर, हिंगोली, बोलाराम, बुलढाणा येथे कार्यरत होते.^{१२}

Marathwada Itihas Parishad - History Research Journal, Issue XXII / १६९

ISSN : 0976 - 5425

निजामाने ब्रिटिशांशी इ.स. १८०० मध्ये करार केल्यानुसार ६००० पायदळ, १००० अफ्रीकन, अरब, रोहिला, राठोड, इ. चा समावेश होता. हे सैन्य अप्रशिक्षित होते. सरदार-नवाब वोडदळ, इ. चे साह्य मिळाले. निजामाकडे असणाऱ्या लष्कराची संख्या ७०००० होती यात यांच्यातील भरणा झालेले हे सैनिक होते. याचबरोबर अल्प प्रमाणात सैन्यात फ्रेंच-डच-पोर्तुगीज-स्विश, इत्यादींचाही समावेश होता. इ.स. १८०३ च्या आसई युद्धानंतर निजाम सत्तेला लष्करात सुधारणांची गरज वाटली. दरबारातील वकील किकर्पोटिक याने निजामाकडे लष्कर सुधारणांची आवश्यकता व्यक्त केली होती. १८१८ ला मराठा सत्तेच्या अस्तानंतर जालना शिंदेकडून, वेणूपूर क्रांति पेशव्यांकडून, वेरळ-औरंगाबाद अर्जिठा होळकरांकडून निजामाला मिळाले. यामुळे या भागातील जालना औरंगाबाद छावणी भक्कम करण्यात आली.^{१७}

१८२६ ला निजामाने लष्करी छावण्यात बदल केले. सुधारणा केल्या. जुने पद रद्द केले. दलांची नियुक्ती सैन्याचा एक भाग बनवली. जालन्याच्या उत्तर-पूर्व भागात ४ मैल अंतरावर ब्रेल ही खिरचन वस्ती आहे. या भागात १८११ इ.स. ला ४०० रहिवासी राहत. इ.स. १८६४ ला या वस्तीची स्थापना बेथलहॅम प्रमाणे करण्यात आली. यात रेव्ह. नारायण शेषात्री (Free Church Father-Scotland) यांनी १००० विद्या जमीन चर्चद्वारा प्राप्त अनुदानातून करण्यात आली. ही जमीन निजामाकडून खरेदी करण्यात आली. यात निवास घरे, चर्च, स्कूल, धर्मशाळाची स्थापना करण्यात आली.^{१८}

कुंडलिका नदीच्या डाव्या किनाऱ्यावर संत मीर राहावली यांचा दर्गा आहे. इ.स. १८५५ ला याच ठिकाणी रोहिला पत्राण आणि कंपनी सैनिक यांच्यात संघर्ष झाला. यात दोन्ही बाजूचे मिळून १०० जणांचा मृत्यू-जखमी झाले. रोहिल्यांना शरणागती पत्करावी लागली.^{१९}

मराठवाड्यातील निजामाविरुद्धचे बंड मोडण्यासाठी निजाम-ब्रिटिश सहाय्यक संधीनुसार औरंगाबाद - जालना - अंबजोगाई आणि हिंगोली येथे ब्रिटिश छावण्यांची स्थापना झाली. जालन्यात छावणीची स्थापना इ.स. १८५७ ला झाली. औरंगाबाद जिल्ह्यात झालेल्या बंडाचा विमोड करण्यासाठी जालना छावणीतील सैन्याला बराच त्रास सहन करावा लागला. इ.स. १८२७, १८५३-५४, १८५७ ब्रिटिश - निजामाविरुद्ध बंड मराठवाड्यात झाली. इ.स. १८६४ ला निजामाचा दिवाण सालारजंग (१८५३-६३) यांनी मराठवाड्यातील भाग एकत्र केले.

हैद्राबादच्या निजामाची वाटचाल दुसऱ्या जागतिक महायुद्धाच्या समाप्तीनंतर स्वातंत्र्य राहण्याच्या दृष्टीने राहिली. स्वातंत्र्याच्या हस्तांतराच्यावेळी संस्थानातील चळवळीला स्थान होते. मुक्ती संग्रामाचा लढा तीव्र बनत गेला. वाढता विरोध कमी व्हावा. म्हणून निजामाने अनेक जनकल्याणकारी निर्णय घेतले. २१ जून १९४८ ला निजामाने औरंगाबाद जिल्ह्याचे विभाजन करून जालना-भोकरदन-सिल्लोड-अंबड यांचा जालना जिल्हा घोषित केला.^{२०} मौलवी सय्यद उसाफुद्दीन यांची जालना जिल्हाधिकारी म्हणून नियुक्ती करण्यात आली. १७ सप्टेंबर १९४८ ला जालना

मराठवाडा इतिहास परिषद - इतिहास संशोधन पत्रिका, अंक-बाविसावा / १७०

ISSN : 0976 - 5425

भारत

समाविष्ट होता.

संदर्भ :-

१. Gazetteer, The Nizam's Dominions, Aurangabad Dist., Bombay, 1911.
२. Gazetteer, Reprint 2006, pp.860 -861.
३. 1884, Reprint Jajna Dist. Wikipedia.
४. Jajna Dist. Wikipedia.
५. Wikipedia.
६. State Level Conference, 22-23 oct. 1999, Katta.
७. Katta.
८. Souvenir, Seed Tach. 2000, State Level Conference, 22-23 oct. 1999, pp.3-8.
९. Katta.
१०. Burton, R.R. 'A History of Hyderabad Contingent', office of the Superintendent of Gov. Printing, India, Calcutta, 1905 pp. 6-7.
११. Superintend, op.cit, pp.3 - 8.
१२. Souvinier, op.cit, pp.3 - 8.
१३. Katta.
१४. Gazetteer of the Nizam's Dominions, op.cit. pp.862-863.
१५. Gazetteer of the Nizam's Dominions, op.cit. pp.862-863.
१६. डॉ. रोडे सोमनाथ (संपा), निवडक शोध निबंध, अंक नऊ, म.इ.प. औरंगाबाद, पृ.१७४-१७५.
१७. The freedom struggle of Hyderabad (A connected account) Vol.1, 1800-1857, pub. In.1992, .pp.116.
१८. कित्ता.
१९. Gazetteer of the Nizam's Dominions, op.cit. pp.236 -237.
२०. The freedom struggle of Hyderabad (A connected account) op.cit.pp 04-05.
२१. The freedom struggle of Hyderabad (A connected account) Vol.2, pp.62.
२२. Gazetteer of the Nizam's Dominions, op.cit. pp. 863
२३. कित्ता.
२४. काळे भगवान, 'महाराष्ट्र : काल आणि आज', पृ. ०५-०६.

○○○

Marathwada Itihas Parishad - History Research Journal, Issue XXII / १७९

ISSN : 0976 - 5425